

SÕJAHÜÜD

SISEMINISTEERIUM
 M
 PÄÄSTEREMEE AMETLIK
 KONTSEKSION

HÄALEKANDJA EESTIS

Nr. 118

Riigiraamatkoda
 9590

Mai 1939

11. aastakäik

„Üks inimene läks Jeruusalemast alla Jeerikosse ja sattus röövlite kätte.
 Aga üks samaarlane käis seda teed ja tuli tema juurde; ja kui ta teda nägi, läks ta meel haledaks.

Ja ta astus ligi, sidus ta haavad ning valas peale õli ja viina, tõstis ta oma looma selga ning viis ta öömajale ja kandis hoolt tema eest.“

Luuca 10: 30–34.

(Loe kirjutust 4. leheküljel!)

AMETLIKUD TEATED:

Käutsused:

Kapten Hilda Eimann — Tallinna II (assistendiks).

Leitnant Hilda Olo — Slumi.

Henry Bower.

Territooriumi komandör.

Peasekretäri märkmeid.

Kolonel R. Sjöblom.

RÜNNAK ARMASTUSE-VAIMU LEVITAMISEKS jatkub ka maikuu, motoga: Evangeliseerimise vaim. Röömsa sõnumi kuulutamine, et leidub päästmist ka kõige halvemale, kui ta vaid tuleb Kristuse juurde, on Armee peasisht 1939. aasta viienda kuu jooksul. Kõik muud, kui hinnaline ja tarvilik see ka ei oleks, peab alluma tõelisele ülesandele, et minna rahva juurde päästesõnumiga. Kui meie läheme välja piibliga ja Armee kirjandusega tänavatele ja turgudele, kõrtsidesse ja elumajadesse, ja kui me koguneme meie saalidesse, olgu manitsev hüüd: „Sa võid saada päästetud! Mispärast mitte praegu?“

Ka Eestis paneme selle sihi praktikasse. Issand aidaku meid igas korpusel!

STAABIÜLEM, KOMANDÖR JOHN McCILLAN, kes kauemat aega olnud haige ja ära tööst, on vähehaaval paranemas, ja loodetakse, et mõne aja pärast ta võib jälle olla tööl. Palume jätkuvalt tema eest.

KOMANDÖR HUGH E. WHATMORE, Inglismaal, on ühendatud auisse. Komandör oli Päästearmee esimesi ohvitseri ja on tuntud kõikjal kui tervisesüdamline kristlane ja silmapaistev salvatsioonist ja on kordasatnud suurt tööd Jumalale ja Päästearmeele nimel alal ja mitmes maailmajaos. Jumal õnnistagu tema mälestust ja lohutagu proua komandöri ja nende kaht tütar.

PROUA KOMANDÖR LAMB on täiesti äkitselt saanud kusekoju. Ta ühendati auisse ööl 14. ja 15. aprilli vahel. Proua komandör Lamb kuulub ka Päästearmee esimeste ja julgete võitlejate perre ja jätab enesest helgi ja hea mälestuse. Issand troostigu komandöri ja nende lapsi.

MEIE JUHATAJA, komandöritn. Bower, on olnud haige kogu aeg peale ta viimast küüskäiku Eestis. Nüüd ta on viidud haiglasse Helsingis ja arstit loodavad, et peale mõne nädala ravimist ta võib jälle kodusada. See aeg on olnud proua komandöri Bowerile täis rahu-ust ja kartust. Palugem komandöri ja proua pärast, et Issand, kes on suur arst, tuleks neile oma abiga ja õnnistusega.

Järg 8. lhk.

Tuli taevast.

„Jehoova tuluke langes maha ja sõi ära põletamiseohvri“ (1 Kun. 18:38).

Meie piibli huvitavamaid jutte on, mis räägib Eliast ja Paali prohvetitest Karmeli mäel. Israeli rahvas oli saanud jumalakartmata kuningaga, Ahabi, kellest on öeldud, et ta tegi, mis kuri oli Issanda silmis; ja Ahabi naine, Isebel, õpetas rahvast teenima Paali. Selle tagajärg oli, et rahvas sattus õnnetusse ja raskustesse. Muu seas lakkas vihma sadamine, mille tõttu vili oli halb ja näljahäda seisits ukse ees. Just see põhjuseks ilmeliku koosviibimise Karmelil. Seal pidi otsustatama, missugust Jumalat peaks teenima.

Varasel hommikutunnil võis näha Karmelile tõttamas vanu, hallpäiseid mehi ja naisi, seal tulid noored, Israeli tuguvus, ja isegi lapsed tulid vaatama, mis ime pidi tänas sündima. Ent kõigepealt oli seal 450 Paali prohvetit ja 400 Aserani prohvetit. Isebel ja Ahab olid need kohale kutsunud. Kui hulk oli kogunenud, astus Elias esile. Meie ehk armame, et ta oleks pidanud kartma, sestis üksinda kõikide nende ebaljumalate teenijate vastu. Kuid ta teadis, keda ta teenis. Seda ta näitas muuseas sellega, et ta andis esitaks võimaluse Paali teenijatele oma jumala palumiseks. Altar ehitati ja siis Paali preestrid algasid oma tseremooniatega, et hüüda appi suurt Paali. Meie võime näha inuakaid mehi kummardamas maani ja alandlikult ootamas vastust, mis näitab, et Paal on Jumal üle kõikide teiste jumalate. Ennelõuna oli möödumas ja saabus keskpäeva aeg, ent siiski olid valju häällega palutud palved vastamata. Siis nad muutusid veel rahutumaks, on öeldud, et nad täkkisid ennast mõõkadega, kuni veri voolas, kuid ometigi nad ei saanud mingit vastust. Ehkki nad tegid meeletuid kõik võimalikuks, lähenes õhtu, ilma et nad oleksid kuul-

nud oma jumalat rääkivat. Nii nad ei olnud veel selguset, kes on Jumal, keda on väärt teenida, ja nende lootus lahkest neist.

Siis astub Elias esile. Ta ehitab uuesti üles Issanda altari, mis on maha kistud. Tema käitumisviisist võime siin lugeda midagi erilist. On kirjutatud, et ta ehitas Issanda nimel. Ta kaevab kraavi altari ümber, sinna ta valab vett, ja isegi ohvrile. Ta tahab näidata, et see ei ole mingisugune inimlik jõud, mis korda saadab imetegu, mida tänna oodatakse näha. Nüüd siis läheb ta vahendi — palve — juurde, mille kaudu ta saab, mida ta vajab. Teatavas kauguses seisavad pettunud paalipreestrid ja põlevad igatsusest, et näha, kuidas nüüd läheb. Kas sa näed Eliast õhtupäikeses, ülestõstetud kätega, hüüdamas Abrahami Jumala poole! See on tõesti ilus vaade. Oh, et meie vaimusilmad võiksid näha seda vaadet, mis muudab ebakindla seisukoha ja annab rahvale kindla teadmise sellest, keda nad peavad teenima!

Kuid mis on veel ilmelikum, järgneb: vastus jumalamehe palvele. Ja vaata, taevast langeb tuluke alla ja süütab ohvri! Tuli põleb Issanda altaril. On ilmutatud, kes on Jumal. Kõik, mis oli altaril, põletatakse Tema tules. Rahvas väriseb, preestrid katavad oma palged, kuna nad kuulevad rahvast kisendamas ja hüüdamas: „Jehoova on Jumal!“ Kuid Elia ei katnud oma palet, sest nüüd oli ju tema Jumal vastanud palvele.

Oh, et inimesed näeksid, et nad mitmes asjas võitlevad tänapäeval samuti kui paalipreestrid võitlesid asjata võitlust Karmelil! Juba väikesed poisid ja tüdrukud algavad oma eluhommikult hirmuäratavat võitlust. Nad algavad sellega, et ohverdavad oma jõudu paalialtaritel, mis üles-

ehitatud mitmesse kohta nende teel. Aga kuidas nad ka paluvad, siis ometigi, jõudes meheikka, nende igatsused ei ole veelgi rahuldatud. Inimene ootab ju midagi elust, ja ollakse valmis tegema peaaegu ükskõik mida, et saada sellest nii palju kui iganes võimalik. Aga, mu sõber, Paali altari juures sa ei leia ole tõsise väärtuse. Sa ehk oled üks, kes nagu preestridki, teed oma äärmust, et saada mingisuguseid tagajärgi oma elus. Peatu mõneks hetkeks, vaata inimsugu, ja sa näed, missugune on tagajärg Paalile ohverdamisest mitte inimese elus — noored kui vaneinad, haiged nii ihulikult kui hingeliselt. Nad on andnud endid peaaegu surmani, lootes saada sellest abi, kuid asjata. Sa pead meeles pidama, et ükskõik kui toredad Paali altarid ka oleksid, siis nad ometigi ei või anda sulle, mida sa küsid, ja kõik su pingutused, et saada seal midagi väärtuslikku, on asjatud. Sest see jumal on surnud. Kui su õhtu saabub, ärkad sa nägema oma lootusetut võitlust, kuid siis ehk on juba hilja. Oh et sa hakkaksid sellepärast paluma nagu Elias, Issanda nimel.

Noor lugeja, tahan esitada sulle küsimuse praeguses — nii kriitilises — ajas, kui on vaja, võibolla enam kui kunagi varem, et hüüaksime appi suurt Jumalat: „Kelle nimel oled sa alganud?“ Kas sa oled Tema teenistuses, kes öelnud: „Mina olen tulnud tuld viskama maailma, ja kuidas ma igatsen, et see juba põleks!“

Maailm kannatab, ja inimesed lähevad allapoole, sellepärast, et nad hüüavad appi jumalat, kes ei vasta. Sinu ja minu ülesanne, öde ja vend, kes oleme kutsutud olema elava Jumala esindajad, on paluda Teda, kes vastab tulega taevast. Oh, et see tuli võiks põleda Issanda altaril nende nähes, kes tänapäeval tantsivad meeltheites ja vaimulikus pimeduses paalialtarite ümber! Saagu nad tunda jõudu ja näha valgust taevast tules! Oh, et see põleks sinu ja minu sidames, leegitsedes loitvalt ja heites oma helgi kaugele meie ümber!

parem, et teie hoolitsete kõige pealt selle eest.“ Ta võtab oma taskust välja pudeli.

Ma ei viivita tema tähtsist tähtsast, ja pudeli oma mürgise sisuga tühjendatakse õtes.

Peale selle alandab ta oma põlved, ise värisedes tervest ihust, paludes Jumalat puhastust pattudele ja päästmist oma vaele hingele, palub seni, kuni palve muutub tänuks. Kui meie tõusime üles palvest, ütles ta, naeratusega jämedatel noojoonitel:

„Tundub, nagu kõis oleks katkenud mu keha ümber.“

„Jah, Jundua soo lõvi ees murdub kõik ahel...“

Ühel õhtul koputatakse...

ÜHEL õhtul koputatakse kontori uksele. Keegi mees astub sisse. Ta näeb kurnatud, väsinud ja kurb. Mõne aja pärast küsib ta:

„Mispärast teie ei tule enam meie koju „Sõjahüütu“? Minu abikaasa, kes suri hiljuti, oli „Sõjahüütu“ tellija.“

Seleatan talle põhjuse, ja see ajal, kui räägin temaga ta naise üle, tulevad pisarad talle silma.

„Ma mõistan, et tunnete suurt pudust oma abikaasa järele. Ta oli kindlasti hea usklik. Sagedasti on ta küll palunud teie eest, ja tal oli igatsus kohata teiega kord paremal maal.“

„Jah, tema oli küll valmis. Aga

halvem lugu on minu vaasekesega.“ vastab ta, ja siis nutab tugev elujõuline mees, nii et pisarad voolavad tisma vääbit.

„Aga, mu vend,“ ütlen, „ka teiegi on lootust. Issand on ligi sellele, kel on alandlik ja rusuks pekstud vaim.“

Tõotused võetakse välja piiblist troostiks ja abiks. Ja kui ma lõpuks kiisin temalt:

„Kas teie tahate siin nüüd võtta vastu neid tõusis, ja paluda Jumalat tõsiselt päästmise pärast?“ vastab ta:

„Jah, ei ole muud midagi, mida igatseksin nii väga kui vabadena pata tu viletsusest, aga see on küll kõige

Levitage „Sõjahüütu“.

„Õpeta mind tegema sinu meelt mööda“.

(Laul 143:10).

SEE on auuline salm, aga samuti ka eelmised salmid: „Anna mulle varakult kuulda oma heidust, sest et ma sinu peale loodan; anna mulle teada teed, mida ma pean käima, sest mu hing himustab väga su järele.“ Kui auuline on käia väga varakult, hommikult armsa kirjasõnaga või mõttega meeles! Kogu päev näib helgena, kui käime nõnda. Samuti on lugu ka eluhommikuga. Kui meie elu on antud Jumalale noorena, milline õnnistus on see! Meie paneme oma lootuse Jumalale. Meie läheme kooli; meie peame õppima raskeid ülesandeid; kuid meie üldemana oma hinge Tema poole ja ütleme: „Anna mulle teada teed, mida ma pean käima.“ Õpeta mind tegema oma meele pärast.“

Millised head õpilased peavad olema õpetajal. Paljud õpivad nii aeglaselt. Paljud õpivad kiiresti ja usustavad siis. Kuid meie suur õpetaja tahab meile õpetada, nii et me ei unustaks, ja nõnda asetab Ta meile raskeid ülesandeid, mille kallal meie urime ja arvame, et ei saagi neile lahendust.

Jumal on see, kes õpetab meid. Meie tunneme endid nii väsinuna, me ei või näha, mis on meie ees, ja siis tuleb suur õpetaja ning võtab meie käe ja näitab meile teed.

Me peame ennem õppima, kui võime õpetada. Me peame enne sisse hingama, kui võime välja hingata. Ja nii võime öelda: „Õpeta mind tegema Sinu tahtmist, oh Jumal!“ Laps õpib loonistama. Ta on teinud oma parimat, kuid pilt on kohmetu ja näutu. Siis võtab õpetaja pintslit ja täiendab pilti, nii et see saab koguni teistuseks ilme. Laps küsib imestunult: „Miks mina ei või teha seda?“

Nii tuleb suur õpetaja meie juurde. Ta õpetab meid. Sellepärast õpime Temalt, sest Ta on tasane ja alandlik südamest, ja õpides Temalt leiame rahu ja hingamise oma hingele. Sirutage välja oma käsi ja avage oma süda, ja õpetaja tuleb ning näitab teile teed, ja teie saate õnnelikuks.

Tundku igatse Tema ligiolekut, kuna suur õpetaja juhatabu kõiki ja õnnistagu, õpetagu Tema meid kõiki tegema Tema tahtmist ja tehku Ta meid õnnistuseks teistele.

meie tunneme ta väärtust. Ta võib-olla ei ole väliselt selline, nagu maailm nimetab „ilus“, aga meile on ema itusam naine maailmas.

Nii on ema meie imestusväärilise naine maailmas. Näiv harilik naine, kes on ema, näib vaevalt olema küllalt osav oma hiigelsuurele eluvastu- tusele. Oh kui palju on vastustusi ja raskusi tema teel! Ainult need, kes kannavad hooli perekonna eest ja kellel on enamvastusused, teavad neid suuri ülesandeid, mida ta peab täitma 24 tunni jooksul, ja vahet nõu täiesti või- puhas ja mugav ning valmistada sõjke, parandada rüüdeid, teha sisseoste ja veel palju muid töid, mis kõik peab lõpetatama päeva jooksul.

Ema vajab ka palju, et püüda ülal oma vaimulikkude elu, ja Jumala abita ning juhatuseta ta ei või hoolitseda oma perekonna eest rõõmu ja rahuldus- tundega.

EMA VAJAB:

JAKOBI ARMASTUST. Armastus oli jõud Jakobi elus. Ta teenis oma onu Laabani 7 aastat, et saada Raeli enesele naiseks, kuid teda peteti ja talte anti Lea. Kuid oma suure armastuse pärast teenis ta veel seitse aastat, et saada Raeli. Tal oli sarnane armastus, et võis vaadata üle kõigi raskuste ja läbikatsumiste. Armastus andis temale jõudu ja aitas teda olla püsiv, kui talle said osaks pettumused. Kestev, püsiv armastus on ema kindel ankur.

JOBI KANNATUST. Kannatus on väga õpetuslik, kuid ka tarvilik. See on läbikatsumine emale, et ta võiks olla kannatlik. Nii mitu ootamata asja peavad üles, mis tahavad pingutada meie erke ja tuua esile vihased sõnu, aga selleks, et alal hoida oma rahu ja õnnelikust kodus, on sarnane Jobi kannatus hädatarvilik emale. Oh misaugust kannatust nõutakse hauruste ajal ja kui surm on kodus ligid! Kannatus pikad päevad läbi, sõdamavalu ja palju nõudmist, kuid kõigele läheme vastu naeratusega. Elukatsused koonduvad ühedalt ja raskest ema pehale, kuna kannatus aitab palju kaasa kurvas- tuse ja õnnetuse eemalhooldamiseks.

MOOSESE TARKUST. Mooses pidi te- gutsema väga kangekaelset rahvaga. Nad olid kogu aeg rahuldamatud tema juhata- mise üle, nurisesid ainult toidu üle, leidsid alati viha, ja siis süüdistasid teda kõikide raskuste pärast. Tema tar- kuse läbi takistati sageli raskused, mis varitsesid neid, ja lugematult juhu- sel ta hoidis neilt emale Jumala viha. Ta tegutses nende probleemidega, tildelega ja raskustega, pidas tere rahvahulga rahu oma tarkuse läbi ja tegi neid ühiseks rahvaks, kes võitlesid oma vaenlase vastu. Emal on tarvis sarnast tarkust. Tema tulevad päeva jooksul raskused, ta perekonnas on mitmesugused iseloomud, ühele meeldib üks ja teisele teine asi; tema ülesanne on lahendada kõik tülid ja püüda tervet perekonda ühises armast- tuses. Tarkust on tarvis ja tarkust võib omada iga ema.

TAANIELI KINDLUST. Taanieli iseloomust näeme julgust, kindlust, püsivust, ustavust ja otsustusest kindlipidamist. Sarnased omadused on tar- vilikud emale kodus ja emal peavad olema sarnased sõjariistad, kui ta tahab püüda tasakaalu õiguse ja ühekohtu vahel ja kui kodus valitseb jumalakarlik- kus. Olge kindlad — kui peab ütlima EI, siis öelge EI, kui on tarvis JA, siis öelge seda ja pidage kinni otsusest, mida olete teinud. Ainult sellel teel voi- vad õieti juhkida nende iseloomud, kelle üle meie valitseme.

Nimetatud iseloned olid kõik kangelased. Nad läksid vastu igale läbiela- misel julgusega ja moodustasid ise oma olukorral meisterkult.

NOORTELE MEESTELE JA NAISTELE, KES LOEVAD NEID SÕNU — pidage meeles, et teie ema on kangelane. Ühlinimetatud meeste omadused on tarvilikud teie emas, kui teie kodune elu on edukas ja õnnelik, ja kui uurite ligemalt oma ema, siis näete, et need iseloomud on ka temas kehastu- nud. Jumal õnnistagu ema — tehke kõike võimalikku tema üle õnnelik- kuseks — aidake teda lahkusega ja teenistusega, mis teevad päevi särava- maiks ja õnnelikumaks.

EMADELE. Meie mäletame teid armastuses ja kiidame Jumalat mõju eest, mis tuleb meile teie elu ja andumuse läbi. Kui teil ei ole neid omadusi, mida nimetasin eelpool, siis Jumal tahab anda neid, kõiki omadusi, mida vajate, et muuta kogu kenamaks paigaks maailmas, kus valesti arusaamised on lahkunud, armastus valitseb iga südames ja ühine rahu ja armastus on tõe tõukejudeks.

Ma palun, et need lihtsad sõnad kutsuksid tagasi Jumala juurde neid, kes on jätnud Teda, ja võtaksite Temalt vastu armu, tarkust, armastust, mida Ta tahab anda teile rikkalikult. Ta tahab, et teie kodus oleksid täielikud õnnelikkused ja kasulikkused, ja tahab anda teile kõik, mida vajate. Otsige Teda praegu oma kodus, ja teie saate, mida igatsete.

Em — kangelane.

Alandamine või kiitmine?

PROUA Kabli kutsus küla- lisi lõunale. Ta poeg oli väljas ja mängis, ning ema kutsus teda tuppa pesema, enne kui ta võib minna laua äärde. Mõne minuti pärast tu- leb poeg ema juurde, kes ei vaatagi temale, vaid käisib teda valju häällega minna ta- gasi ja pesta veel kord. „Sa kindlasti ei ole pesnud emast puhtaks nii ruttu,“ ütles ta.

Poeg läks ära ja tuli ta- gasi, kui perekond kogus laua ümber. Ema vaatas tema kaela ja käsis teda minna ära laua juurest, sest ta ei tohi tulla enne kui ta on täiesti puhas, ja kui ta pole puhas, siis ta pidavad jääma lõunale.

Laps läks kurvalt ära toast. Kui ta lõpuks pugest tagasi ja võttis koha laua taga, siis tuli ta hilja, ja lõuna ei olnud enam nii isuäratav, kui teised olid juba söönud. Külalised oli keegi sõber, keda poiss armastab väga, ja ta istus tema kõrval. Ta märkas, et poisi tervislik söögiisu oli kadu- nud, ja kutsus rõõmsas jutu- ajamises kiita poissi.

Proua Kabli ei märganud, et ta oli külaliste ees alanda- nud oma poega. Ta oli kohel- nud teda, nagu ta oleks teinud väga suure vea, kui ta, nagu iga terve poiss, ei pannud vä- ga tähele oma välimust, ja ei osanud puhastada ennast rut- tu ja hästi.

Proua Tõntsul on just sama vana poeg; ka tema võttis vastu külalisi. Kui lõuna lä- henes, siis kutsus ta sisse oma poja, et ta valmistuks lõuna- le. Kui ta oli pesnud ennast ja tuli ema juurde, siis ütles ema: „Sa pesid ennast väga ruttu, lase ma vaatan, kui puhtad on su käed.“ Kui ta oli vaadeldud neid, siis ta üt- les: „Need on ju palju puhtam- mad kui nad olid vähe aja eest, aga ma arvan, et neil on veel tarvis natuke seepi ja vett, või kuidas sa mõtled!“

„Ja,“ vastas poiss, „ja ma võin pesta need päris puhtaks.“

Katsu, kas sa ei võiks ka pesta oma kaela,“ ütles proua Tõnts, „ja siis me oleme kõik valmis lõunale.“ Varsti tuli poiss tagasi ja võttis rõõmu- ga endale koha teiste seas ning söi suure isuga, mida tunnuvad ainult terved lap- send.

Proua Tõnts teadis, et pois- te viga on, mitte pesta ennast hästi puhtaks esimese korra- ga, aga mõne aasta pärast, kui ta kasvab vanemaks, siis ta puhastab ennast nii hästi kui keegi iganes võib soovida. Ja nii ta tahtis aidata oma poega, mitte alandades, vaid kiites ja julgustades teda.

Emade- päeva

peetakse igas korpuses
pühapäeval, 14. mail.

Ainult üks kord,

ehk poiss, kes ei tundnud hingevaenlase kordumise kunsti.

ÜKS kord on mitte üks kord," ütles vanasõna, kuid järgmine tõsine lugu näitab, et see pole õige.

Karl oli suur neljateistaastane poiss. Tema ema oli surmud, ja majapidajaks, kelle hoole alla isa andis oma poja, ei hoolinud palju sellest, kuidas Karl veetis oma aja.

Karl oli käinud pühapäevakoolis ja seal ta oli õppinud tegema vahet õige ja vale vahel. Algul tegi ta ka oma pühapäevakooli õpetaja nõuande järel.

Kuid ühel õhtul katusid mõned vanemad poisid nalja, kuidas nad ise nimetasid seda, et saada Karlil ühte lõbustuskohta. Karl teadis väga hästi, et see paik ei olnud kõlbulik koht poistele, aga sellepärast, et poisid küsisid teda tema „pühaduse“ pärast, andis ta järele ja läks kaasa. „Ainult see üks kord, sest üks kord on mitte üks kord," ütles ta iseeneses. „Ma olen vaid lõhkest aega, ja siis ma enam kunagi ei lähe." Ja nii ta läks.

Ei võtnudki väga kaua aega, kui selliselt otsisid teda uuesti üles.

„Ja," mõtles ta iseeneses, „lõbupalk oli päris kena koht, ja oli nii mõnus vaadata, kui nad mängisid biljardit." Ja ta läks jällegi sinna.

Varsti sai temale harjumuseks veeta oma õhtud sellistmajas.

Biljardimängid rääkisid üsna roppu kõnet, nii et Karl ehmatas algul, kuid aegamööda harjus ta sellega. Kui ühel päeval keegi tema sõpradest vihastas teda, siis ütles ta samasid vandenõusid, mida ta kuulnud sellistmajas.

Ta ise ehmatas sellejuures, kuid ta mõtles jällegi: „Ainult see üks kord." Kuid saadan oli siidunud juba harjumuse kättemõeldud tugevamini tema külge, kui ta ise võis arvata. Vaevalt mõeldus päev, kui ta ei vandanud ja ei tarvitanud asjata Jumala nime.

Sellistmajas hoolitseti ka selle eest, et Karl ei oleks mitte ainult pealtvaataja. Talle pakuti sigaretti. Ta kahtles algul, kuid siis mõtles: „Ma tõmban ainult paar korda, nii et teaksin, kuidas see maitseb." See pidi olema ainult seks korra. Kuid ta ei tundnud veel hingevaenlase kordamise kunsti, ja et tema ühest korraist võib teha tuhat korda.

Karlile meeldisid peagi sigaretid ja temast sai suitsutaja. Hinnu joovastavate jookide järele tuli just samal kombel ja varsti oli ta joodik.

Ta oli nüüd juba sirgunud noor-meheks ja võis ise teenida oma ülespidamise. Kuid siis tulid rasked ajad ja Karl kaotas töö. Kus ta pidi nüüd saama raha sigarettide ja joovastavate jookide jaoks? Ta mõtles sellele päeval kui õel.

Sis tuli temas hirmus mõte — „ei mitte nii," ütles tema parem mina. Lõpp 4. veerul.

Rikas Jumalas.

„Jehoova kartuse palk on rikkus." (Õp. 3. 22:4).

Sageli räägitakse sellest, kui palju keegi inimene on väärt. Sellega mõeldakse, kui palju on tal varandust ja kui palju ta on raha pangas. Ja see komme takseerida inimest, ei ole täiesti ilma tähtsuset. Meie tegevuses võib varandus paljugi korda saata, ent ta saab erilise tähtsuse, kui mõtleme sellele, et kord peame andma aru Jumalale kõige meie üsaldatud vahendite ja rikkuste eest. —

On mitmesuguseid rikkusi. Mõned inimesed mõtlevad, et raha, kuld, varandus jne. on tõeline rikkus, mille saamiseks peab tegema üritusi, kõige väärtuslikum selles maailmas, ja sellepärast nad kasutavad kogu oma elu üritustes nende rikkuste kättesaamiseks, mida enamik juhtumel ei saavutata, ja kui peaks õnestuma, siis ta ei näi võivat anda rõõmu, kindlust ja head käekäiku sarnaselt, kui nad endale ette kujutavad.

Rikkus — ütleb Jumalalõuna meile — on Jehoova kartus. Konkreetne rikkus, millele võib näidata ja öelda: Need on minu rikkused — kuld, hõbe, maja ja maa, ettevõtte, ei ole siis tõeline rikkus inimesele. Need on varandused, mis hävinevad, mida koi ja rooste võib rikkuda.

Ei, abstraktne rikkus, nähtamatu, on tegelikum ja väärtuslikum. Ja selle rikkuse algus on Jumala kartus. Tema juures ja Temas peitub tõeline rikkus, mida Ta annab tahtlikult ja ülirohkesti igale südamele, kes aneb Temale ja võtab seda vastu.

Tõeline rikkus on taevalik vara, saadetud igale südamele, kes võtab seda vastu ja usub; armastust, rõõmu ja rahu, mida ei või mõista — rikkus nähtamatu — ent iga-vene ja suur!

Hing, kes võtab vastu ja kasutab Jumala rikkusi ja varandusi, on rikas nii ajalikuks elus kui igavikus. Ja taevaste rikkuste juures ei ole piire, nagu on seda maiseid varandusi. Mida enam meie võtame vastu — seda enam võime saada.

Milline meri rikkustest — milline sügavus varandustest on Jumala juures!

Kuid ometigi on nii palju vaeseid Jumala lapsi, vaimulikis mõttes räägitult. Maiseid varandustest nad võivad ehk omada palju, ent nende sisemine elu on vaene, sest nad ei võta igal päeval vastu rikkusi ülevaalt.

Mitmed on ise sulenud selleks uksed; nad on nii enesest sissevõetud, on seadnud kõik enesest esikohale; on ka kindlasti eelistanud maiseid asju taevastele asjadele ja unustanud, mida Jeesus ütles: „Nõudke esiteks Jumala riiki ja tema õigust, siis kõik muud peab teile pealegi antama." —

Issand takseerib kindlasti inimesi teisel viisil kui meie sageli teeme. Ta ei vaata sellele, mida meie omame, vaid kes meie oleme. Ta ainult ei vaatle, vaid Ta kaalub. Ta vaatab meie iseloomu ja meie kristliku elu avameelust. Tema määrab tõelise kulla väärtuse, igavese kulla ehtsust. Ta vaatab järele, kas meie rikkus koosneb Vaimu viljast, mida ta otsib päästetud inimese südames, ja mis leidub igas pühitsetud, jumalaleandunud hinges — rahu, pikkmeel, lahkus, headus, heldus ja armastus. Ja kui omame neid varandusi — oleme meie rikkad, vaatamata vaesusele, puudusele ja kannatamisele ja isegi hädale. Meie omame nähtamatuid varandusi, mis kestavad, püsivad.

Puhas kuld tähendab, et kõik lisandid on kõrvaldatud. Ta on olnud mitmel korral tules. Samuti on ka meie sisemine inimene. Need on „lisandid", mida peab kõrvaldama. Meie peame minema tulde. Ükski ei muutu rikkaks Jumalata, kui ta ei satu sageli tulde.

Olla kannatlik kõiges, kindlalt alandlikult Issanda ees, omada puhast südant ja andestavat ning rahulikku meelt — see tähendab olla rikas Jumalas. See rikkus on tõeline rikkus, ja seda võivad igaüks omandada.

Avage silmad.

Avage silmad, see on esimene asi! Oh, minu süda on värisenud sageli ja nutnud, tundes hirmsat vastust, mida see sõna toob meile, kristlastele. Maailm magab. Jah, sõbrad, teie tuttavad ja naabrid — nad magavad. Nad on täis maailma ja selle maailma asju. Nad ei taha mõelda, ei taha näha, ei taha vaadata elu sõnasse. Teie vastustus muutub seepärast kühmekordseks. Minge, äratage nad üles! Teie võite seda, kui Püha Vaim elab teie sees!

Catherine Booth.

Ema piibel.

Keegi laevakapten, nimega Judkins, jutustab järgmise loo laevaõnnetusest:

Kaheteistkümmet reisia hulgaks, keda päästeti „Scotia" hukkimisel, oli keegi kahe-teistkümmet-aastane poiss. Ta oli kaotanud kõik, mida ta omas, ja kapteni küsimusele, kes ta oli, jutustas ta: „Olen Sotimaalt. Isa ja ema on surmud, ja ma olin teel Amerikas, et leida oma onu, kes elab Illinoisis."

„Aga mis see on?" küsis kapten. Ta võttis kinni nõõrist, mis oli köidetud poisi keha ümber.

„See on kõieots, härra kapten."

„Mida sa siis sidusid kinni oma poe?"

„See on mu ema piibel. Ta palus mind, et ma ei lahkuks iialgi sellest."

„Kas see on kõik, mida oled võinud kaasa võtta?"

„Ja."

„Kas sa ei võinud päästa midagi muud?"

„Mitte siis, kui päästsin selle."

„Kas sa ei mõelnud sellele, et võiksid minna põhja?"

„Ma mõtlesin, et kui ma vajun, tahan ma võtta ema piibli kaasa sügavusse."

„Hästi, mu sõber. Ma tahan aidata sind."

Saabunud New Yorki viis kapten Judkins oma noore reisia kellegi uskliku kaupmehe juurde ja jutustas talle kõik.

„Sa saad kohe minu juures," ütles kaupmehes. „Mul ei ole vaja teist soovitusi. Poiss, kes hindab oma ema piiblit nii kõrgelt, et ta hoiab sellest kinni ka sarnases hädaohus, soovib ise ennast."

Algus 1. veerul.

„Ainult üks kord," ütles kiusaja, „sellepärast sa ei pea ju veel saama vargaks."

Nii siis tungis ta ühel ööl kuskile kaupluse ja sai sealt mitmesugust raha. Kuid tabati varsti. Ta oli niimelt tõmmatud oma taskust välja ühes taskurätikuga ka kirjaümbriku oma nimega ja aadressiga. Ja ümberik jäi põrandale lamama kuuma äraandja.

Vaesele Karlile mõisteti kohut ja ta viidi vang.

Ta kunagi ei võinud mõelda, et niisugune on ühe korra lõbustuskohta mineku tagajärg.

Armas noor sõber, lase Karlil kurblik lugu olla sulle hoiatuseks. Mõtle sellele, et Jumal oma sõnas kunagi pole lubanud teha halba ja nii tehes meie teeme patta, mis viimaks saab meile harjumuseks. Kes langeb kiusatusse, see leiab peagi, et ta on sattunud orjusse, mis võib hävitada terve elu.

Mime vastus kiusajale Jeesuse nimel ja ütle nagu Joosep: „Kuidas ma võin teha nii palju kurja, tehes pattu Jumala vastu."

Tervitusi kadetikooli sõjaretkel Soomes.

Tulise kiirusega sõõstis rong läbi sügavate, talvunud puhkavate, lumevai-baga kaetud metsade, mis meenutasid mulle Jumala rahu, mida oman südames ja millest tahan rääkida teistele.

Rong peatus Jyväskylä. Olime jõudnud sihtpunkti. „Siin siis algab õieti meie võit-luste tallermaa,“ mõtlesin enes-ese. Väike linn, enamjagu puu-ehitused, nii nagu Eestiski.

Sama päeva õhtul tegime esimese marsi läbi linna. Üks kadetidest puhus kornetit, teine löi trummi ja meie — kaks kadetti ja adjutant Åberg — kandisime suuri reklaamkilpe. Mina kandsin kilpi sõnadega „Kadetid tuleliinil“. See oli esimene „käik ümber Jeeriko“ ja need marsse tegi-me iga päev. Rahvas oli huvit-atud, nad seirasid meid ja tul- lid meie koosolekutele.

Samad marsid tegime ka Tampere, Ånেকেসল ja Häm-meenlinnas. Kõikjal oli koos-olekust osavõtt suur ja Jum-ala Vaim oli meie keskel.

Huvitavad olid ka meie tal-vised vabaõhukoosolekud; üks neist oli Jyväskylä turul ja teine kuskil hoovil. Jumal oli sealgi ligi.

Võitlused sõjaretkel olid raskeid, kuid Jumala Vaim oli meiega. Sõjaretk ajal otsisid 42 hinge rahu ja andestust Jum-ala trooni ees. Halleluujal! Suutsime vallutada tiikikese „Jeerikost“.

Kadett V. Puusepp.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblitekstid mais.

Ebr. r.	16. T. 18:17—30
1. E. 10:19—31	17. K. 18:31—39
2. T. 10:32—39	18. N. 18:40—50
3. K. 11:1—10	19. R. 19:1—7
4. N. 11:11—20	20. L. 19:8—14
5. R. 11:21—31	21. P. 20:1—9
6. L. 11:32—40	22. E. 21:1—13
	23. T. 22:1—11
7. P. 12:1—11	24. R. 22:12—22
8. E. 12:12—17	25. N. 22:23—31
9. T. 12:18—29	
10. K. 13:1—13	
11. N. 13:14—25	
Iaan.	26. R. 1:1—14
12. R. 16:1—11	27. L. 2:15—26
13. L. 17:1—7	28. P. 2:1—11
	29. E. 2:12—21
14. P. 17:8—15	30. T. 2:22—36
15. E. 18:1—16	31. K. 2:37—47

Palvained:

- Mai 7. — Skandinaavia maad.
- Mai 14. — Kõik väljaohtviterid.
- Mai 21. — Meie päästatud sugula- sed ja sõbrad.
- Mai 28. — Püha Vaimu väljavala- mine.

Teateid võitlusväljalt.

TALLINN II.

Võitlus kestab juba küm- nendat aastat II korpusel, ja jätkame seda võitlust, sest töötus ütleb: „Kes otsani jääb püüma, see pääseb.“

Hiljuti külastas meid kom- mandör. Bower abikaasaga ja juhatas ühe koosoleku meie korpusel. Rahvas oli haaratud ja kõik saime rõõmu ja jul- gustust.

Ülestõusmispühad on möö- das, aga õnnistatud mälestu- sed on järele jäänud koosole- kuteelt. II pühal pühitsesime õhtul osa koosolekust Pääste- armee asutaja mälestuseks. Härra Jänes laulis Asutaja tema laule ja kõneles lühidalt tema tegevusest.

Ka viimastel päevadel ole- me Jumalalt palju õnnistusi saanud. Kes on käinud pühit- suse- ja sõdurite koosolekutel, on saanud sügavalt tunda Ju- mala ligiolu ja on palves tun- ninud tema ette oma tarvidus- tega.

Kõigile soovides palju Ju- mala õnnistusi

M. Blees.

TARTU.

Meelde tuleb Jeesuse kõnet viljakusest: „Iga oksa minu küljes... mis kannab vilja, tema puhastab, et see kannaks enam vilja,“ või selle teisend, mida ütles Armee ema: „Päästatud selleks, et teisi päästa.“

Nähes Jumalariigi ja kaas- inimiste suuri võimalikke ja ajalikke tarvidusi, oleme ühes seltsilistega püüdnud jälvida neid ülalmainitud kauneid nõuandeid. Nii on viimased kaks kuud möödunud töö ja pingutuste tähe all. „Rahvus- likul üleskutsel“ puhul seltsili- sed on töötanud hästi, samuti ka meie armsa „Sõjahüüu“ le- vitamisel. Peale selle oli meil võimalik ettekanne „Siioni Rong“, mille korraldamine ja eeltööd nõudsid palju aega. Nimetatud koosoleku korral- dasime üüritud saalis, mis ka selleks puhuks rahvast täit- sus. Tänu kõigile, kes selle heaks kordaminekuks oma lahket kaasabi andsid. Kom- mandör ja proua Boweri kü- laskäigust on meile kõigile jäänud meeldiv mälestus, au- lisi õnnistusi, uut vaimustust ja julgust tohtsime vastu võt- ta, kuuldes neid Kristuse pal- jukogenud ja ustavaid sõdu- reid. Peale selle juhatas kap- ten Luther laupäeval ja püha- päeval viis õnnistusrikast koosolekut. Kuna korpusel ju- hataja, kasutades juhust, kor- raldas samal ajal maal neljas erikohas koosolekuid, mil pu- hal üli rõõm kõikjal näha täis ruume ja suurt huvi Ar- mee töö vastu. Ülestõusmise pühade ajal tundsin Üles-

tõusnud Jeesuse ligiolu jõudu ja õnnistusi. Viimasel pühal nautisime rikkalikku laulu- ja muusikaeskava Metodisti ko- guduse mängukoorilt; kooriju- hil, vend Lausma kõne puhta- st südamest oli tõsine üleskute kõigile. Oleme rõõmsad ka nähes tõsiselid puhta südame igatsejaid, kes möödunud ajal on seda otsinud ja leidnud.

Möödunud talve jooksul oleme toiduainetega abistanud puudustkannatavaid perekon- di, lapsi ja haiguse tõttu ras- kustesse sattunud. Tänu Iss- sandale avatud usse ja võima- luste eest.

V. Muul.

RAKVERE.

„Mis uudist on teie pool! Kuidas elate, võitlete?“ ja pal- ju teisiigi küsimusi, mida kuule- me.

Pea ütlema, et meie oma armas linnas Rakveres ei ole mitte surnud, vaid elame ja võitleme Issanda abiga kuni saavutamise võidu.

Oleme katsunud möödunud kuul eriti lihtsasti teha inime- stele selgeks mis on tarvis, et pääseda kord taeva linna.

Selleks valmistamise oma saali „Evangeliumi laeva“, mille teekond oli ees taeva linna, selle pardal reisijail oli võimalus jelda midagi, mis on vajalik kaasa võtta ja kuidas võib omandada sõidupileti, et reisida kaasa ühes teistega.

Suurel reedel oli meil saalis suur rist ja oli ka ettekanne „Valge riietus“, mis rääkis pü- hitsuselust Kristuse vere läbi. Ülestõusmispühad tõid rõõ- mu, lootust ja uut jõudu hing- ele — Kristus on surma võit- nud — Pühapäevakõlde laste ettekanne, millega tõid selle aulise sõnumi meile kõigile: „Kristus on üles tõusnud“.

Ja nüüdki kuulutame seda sama rõõmusõnumit, et Kris- tus elab veel tänagi — tahes rõõmustada nii noort kui va- na, nii vaest kui rikast oma aulise päästmisega.

„Minge ja kuulutage kõigile,“ ütles Kristus kord need sõnad ja need on jeldud ka meilegi siin.

Nii oleme väljunud linnast vahest jalgsi, teinekord rat- tail, et ainult täita Issanda soovi ja viia sõnum laiali.

On olnud aulised koosole- kud igas paigas, kus oleme käinud ja Issand on õnnista- nud.

Tahame edasi võidelda oma Issanda abiga ja võita hingi Kristusele.

A. Höbelaid.

Vaata, tema palub

Et olla võitleja ja omada häid relvu, on hea; kuid et tarvitada õieti relvas- tust, peab taluma Jumalalt mõistust ja juhatuset. Kes pa- lub, läheb Issanda relvakamb- risse tooma kaitse sõjariistu ja nõuannet nende õigeks käita- miseks, et ära võita vaenlase. Kes uinub ja palub vähe, te- maga juhtub nagu Peetrusega Keetsemanes. Tal oli kaasas küll mөөk, kuid see oli mehe käes, kes maganud oma valve- ajal, ja kui tuli võitlus, kaot- tas ta. Opetaja sõnad: „Val- vake ja paluge,“ olid möödu- nud tema kõrvadest.

Vaatle aga selle asemel apostlit, kellest on kirjutatud: „Vaata, tema palub!“ See on pealkiri, mida võime õigusega anda Pauluse elule. Ta ei pal- nud vaid siis, kui Issand lä- kitsas Anania tema juurde Tä- maskusse, vaid kogu ta elu selle järele saadeti mööda pal- ves. Sellepärast ta võis minna armu ja rahu sõnumiga rahva juurde, ühest võidust teise.

Tahad sa, mu sõber, midagi korda saata ja jääda püsima võitluses, mis tähendab su oma head, lase siis need sõnad saada sinule motoks ja Jumala tunnustuseks sinust: „Vaa- ta, tema palub!“ Küsi neilt, kes pettunud maailma tormisel ja lõllaval merel, kuidas see juhtub, et ta kaotas kursi ja vastus on: ta jättis hooletusse palve. Küsi igahelht, kes sat- tunud pattudesse, tema kaot- tuste põhjust, ja vastus on: „Ma ei otsinud Jumalalt jõu- du oma võitluses.“

Puudub neid, kes tahavad puhuda palvepausnat, kuni Jeeriko müürid langevad, puu- dub palujaid, kes kisivad kõrgustest alla jõudu, mis võib teha, et kogu rahvas liiguks risti poole ja tuleks äratus. Kas leek on kustunud sinu altariil?

„SÕJAHÜÜU“ MUÜJATE NIMESTIK MÄRTS 1939. — Nr. 116.

Ohtviterid:

Kapt. A. Tennen 116, kapt. H. Eimann 75, leitn. H. Olo 63, kapt. M. Blees 61, leitn. A. Höbelaid 55, kapt. K. Nur- mela 30.

Allohtviterid ja sõdurid:

Seers. F. Leemann 70, sõd. H. Ülevain 60, seers. E. Vik- man 60, envoi L. Bakul 40, sõd. A. Mets 35, seers. A. Kreos 35, muusik. E. Viik- mann 31, K. ii. sekr. J. Kan- ter 30, sõdur A. Selliste 30, seers. L. Rattik 25, sõd. R. Sihver 25, L. s. I. Sihver 25, K. k. E. Kaldoja 25.

„Keda Poeg vabastab, see on täiesti vaba.“

